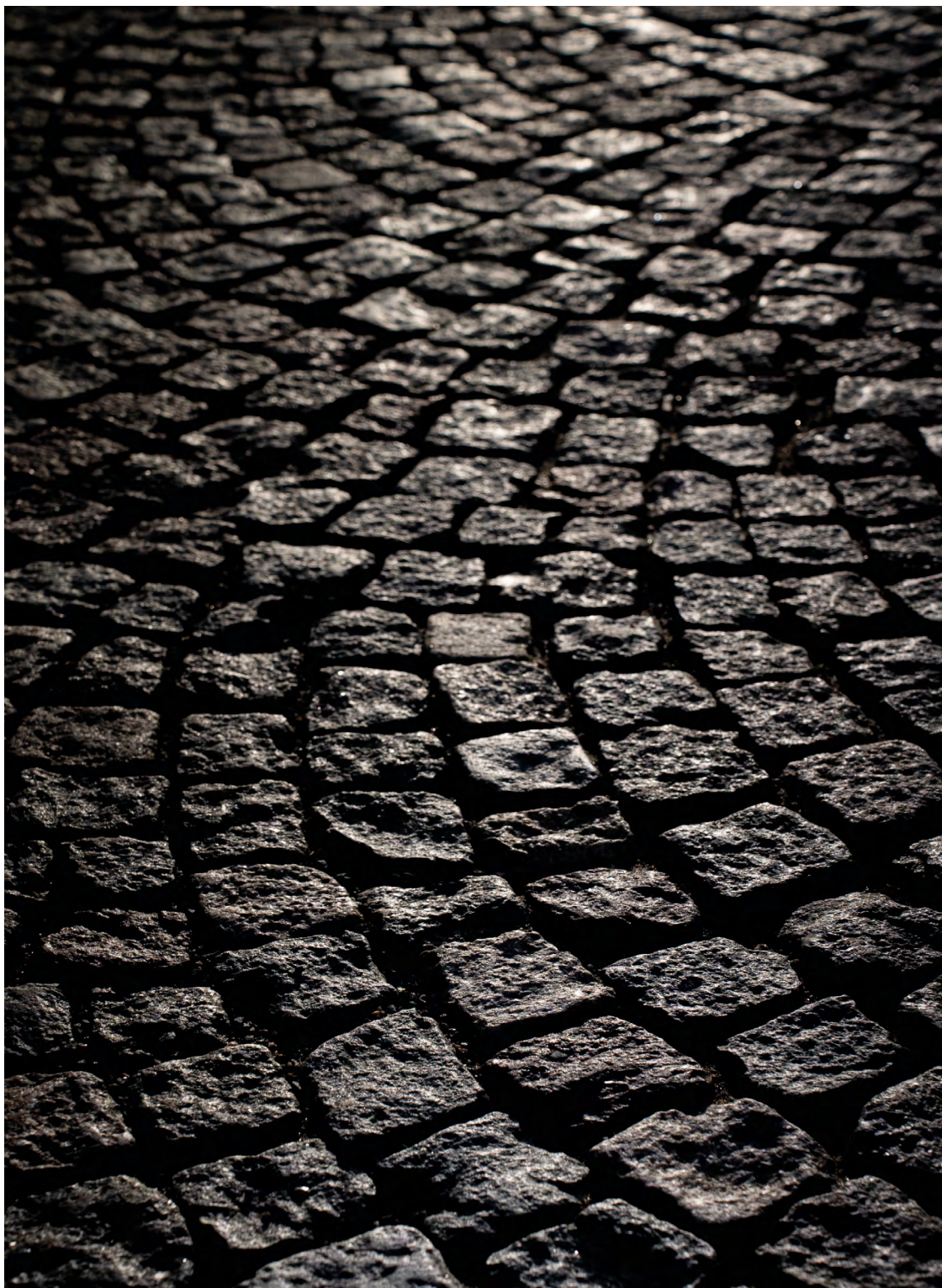

#4

Vuorovaikutus- kompetenssin rooli video- välitteisessä yhteistoiminnassa

Tuire Oittinen

Abstract

Video-mediated interaction has been increasingly studied during the past decades. Empirical research that uses qualitative methods and draws on recorded data from authentic situations (e.g., workplace meetings and online classrooms) has shown that these environments are very complex and present challenges (e.g., in turn-taking) but also provide unique affordances for organizing interaction. Most recent research has highlighted participants' situated conduct (i.e., talk, embodied actions, use of digital resources) and *interactional competence* as key for the smooth unfolding of interaction and accomplishment of collaborative activities. More research is still needed to substantiate context-specific practices.

1. Johdanto

Teknologioita on alettu käyttää työpaikoilla kauan sitten, ja jo vuosikymmenien ajan yhteistyötä on pystytty tekemään myös erilaisia videotyökaluja hyödyntäen. Videovälitteiset tapaamiset ovatkin olleet tavallisia 1990-luvulta lähtien joillakin sektoreilla, kuten liike-elämässä. Se, mikä on kirvoittanut keskustelua viime vuosina, on videovälitteisten ympäristöjen vuorovaikutus ja siihen liittyvät ongelmat. On huomattu, että keskustelun ylläpitäminen ja ohjaaminen on erilaista ja aikaa kuluu muuhunkin kuin ennalta sovittujen asioiden käsittelemiseen. Kokonaisvaltaisen kehollisen kokemuksen puuttuessa myös yhteisöllisyyden rakentaminen saattaa jäädä paitsioon.

Videovälitteistä vuorovaikutusta on tutkittu paljon viime vuosikymmeninä ja enenevässä määrin koronapandemian seurauksena. Tärkeitä lähestymistapoja ovat tarjonneet monet laadulliseen tutkimukseen perustuvat empiiriset menetelmät, joissa on käytetty aineistona haastatteluja, kyselyjä sekä aitojen vuorovaikutustilanteiden havainnointia ja analyysia. Näiden avulla on pystytty tekemään merkittäviä löydöksiä liittyen siihen, millainen rooli teknologioilla oikeastaan on sosiaalisessa kanssakäymisessä. Vuorovaikutustutkimuksen saralla onkin ennen kaikkea keskitytty siihen, kuinka teknologioita käytetään ja miten niihin orientoidutaan, kun ollaan vuorovaikutustilanteessa (esim. Heath & Luff, 2000). Mielenkiinnon kohteita ovat olleet niin kahdenväliset- kuin ryhmätilanteet, erilaiset koulutus kontekstit, kuten videovälitteiset opetustilanteet (esim. Balaman & Pekarek Doehler, 2021; Hochuli & Jud, 2023), työpaikkakokoukset

(esim. Oittinen, 2020a, 2020b) ja arkipäiväiset tilanteet (esim. Rintel, 2013).

Etenkin usean ihmisen välisissä monikielissä tilanteissa on huomattu osallistujien omien kykyjen ja osaamisen vaikutus vuorovaikutustilanteiden onnistumiseen; tarvitaan *vuorovaikutuskompetenssia*, jotta sosiaalisesta toiminnasta muotoutuu sellaista, että se on näkyvää ja ymmärrettävää kaikille – ympäristöstä huolimatta (kts. esim. Pekarek Doehler & Berger, 2018).

2. Keskustelun-analyyttinen lähestymistapa videovälitteiseen vuorovaikutukseen

Videovälitteistä vuorovaikutusta on tutkittu kolmen vuosikymmenen ajan kasvavassa määrin useilla tieteenaloilla, kuten kielitieteessä, antropologiassa, koulutustutkimuksessa ja viestintätieteissä. Siinä missä kielitiede on keskittynyt nimenomaan kieleen ja sen käyttöön, on muissa lähestymistavoissa voinut tarkastelun kohteena olla esimerkiksi teknologian rooli luokkahuoneessa ja viestintävälisenä, saavutettavuus tai teknologiakehittelyn merkitys. Kielitieteen saralla tehty vuorovaikutustutkimus on ollut hyvin pitkälti laadullista, ja sen tarkoituksena on ollut päästä syvällisempään ymmärrykseen siitä, millaista tilannekohtainen teknologioiden hyödyntäminen on ja miten teknologiat yhtäältä muokkaavat olemassa olevia vuorovaikutuskäytänteitä ja toisaalta synnyttävät uusia.

Merkittävä 1960-luvun sosiologiasta polveutunut lähestymistapa, joka on

auttanut ymmärtämään videovälitteistä vuorovaikutusta syvällisesti, on keskusteluanalyysi (Sacks ym., 1974; kts. myös esim. Stevanovic & Lindholm, 2016; Sidnell & Stivers, 2012). Keskusteluanalyysi on etenkin kielitieteessä laajasti sovellettu menetelmä, jonka voidaan ajatella olevan uniikki. Se mahdollistaa vuorovaikutuksen tarkastelun *sosiaalisen toiminnan* kautta ja tilannekohtaisesti niin, että keskiössä ovat ihmiset sekä heidän luomansa merkitykset ja käytänteet tietyllä hetkellä tietyssä paikassa. Keskusteluanalyysin tavoitteena on kuvata vuorovaikutuksen sekventiaalista ja temporaalista jäsentymistä ja sitä kautta tutkia, miten esimerkiksi vuorottelu tapahtuu ja yhteisymmärrys rakentuu. Keskusteluanalyysissä käytetään autenttista videoaineistoa tilanteista, joissa ihmiset ovat vuorovaikutuksessa keskenään, ja tarkoituksena on tehdä näkyväksi sellaisia asioita, joita osallistujat eivät itse välttämättä huomaa (kts. esim. ten Have, 2008). Videoaineistojen pohjalta tuotetut tarkat litteraatit (kts. esim. Mondada, 2018) ovat osa keskusteluanalyyttistä menetelmää, ja ne toimivat evidenssinä vuorovaikutusilmiöiden analyysissa ja tulkitsemisessa.

Keskusteluanalyyttinen tutkimus on osoittanut ennen kaikkea vuorovaikutuksen monimuotoisuuden ja sen, kuinka käytämme puhetta, kehollisuutta (esim. eleitä) ja muita resursseja (esim. esineitä) – usein yhtäaikaaisesti – vuorovaikutuksen edistämiseksi ja yhteisymmärryksen rakentamiseksi. Videovälitteisten tilanteiden tarkastelussa keskeinen mielenkiinnon kohde on ollut näiden lisäksi myös teknologisen ympäristön käyttömahdollisuudet, eli *affordanssit* (kts. Gibson, 1979; Hutchby, 2014). Esimerkkinä affordanssista voi ajatella tietokoneen näyttöä ja sitä,

kuinka siinä oleviin asioihin orientoidutaan hetki hetkeltä. Aikaisempi tutkimus on esimerkiksi osoittanut, kuinka oikea-aikainen katseen siirto ruudulla ja eleet voivat auttaa tulkitsemaan, mitä toinen osallistuja tekee omassa tilassaan (Uskoko-
vic & Talehgani-Nikazm, 2022), ja kuinka käyttämällä hiiren maalaamistoimintoa voidaan saada kaikkien huomio tiettyyn asiaan tehokkaasti (Oittinen, 2023a). Toisaalta taas yhteisen orientaation puuttumisesta voi kieliä katseen harhailu ruudusta pois päin, mikä voi johtaa vuorovaikutuksen etenemisen hitauteen tai muiden haasteiden syntyymiseen, kuten päällekkäispuhuntaan (esim. Malabarba ym., 2022). Keskusteluanalyyttinen tutkimus on osoittanut, että teknologiavälitteinen vuorovaikutus on kompleksista nimenomaan siksi, että osallistujien tulee kyetä tuottamaan ja tulkitsemaan sosiaalista toimintaa useassa vuorovaikutustilassa samanaikaisesti (Oittinen, 2020a, 2021). Tiloja ovat 1) fyysinen tila, jossa voi olla myös useita osallistujia, 2) yhteinen digitaalinen tila (ts. se, mitä sanomme ja teemme yhteisessä teknologiavälitteisessä tilassa) ja 3) muut tilat, joissa vuorojen tuottaminen on mahdollista, kuten chat tai pikaviestin (Oittinen, 2020a, s. 23).

Videovälitteisen vuorovaikutuksen piirteitä on tutkittu erilaisissa yhteistoi-
mintaa vaativissa tilanteissa, kuten liike-elämässä ja koulutuksen konteksteissa, enenevässä määrin. Tutkimukset pohjautuvat usein ruutunauhoitusaineistoon tai sellaiseen videoituun aineistoon, joka on kerätty osallistujien fyysisissä tiloissa (kts. esim. Oittinen, 2020a). Nämä tutkimukset ovat havainnollistaneet erilaisten tekijöiden vaikutusta vuorovaikutuksen etenemiseen ja siinä onnistumiseen. Merkitystä sille, miten yhteistoi-
min-

taa saadaan edistettyä, on etenkin osallistujamäärällä, käytetyllä teknologialla ja sillä, ovatko osallistujat tai ryhmät eri paikoissa (ts. onko kyseessä hybriditapaaminen).

3. Vuorovaikutuskompetenssi osana etäkohtaamisten sosiaalista toimintaa

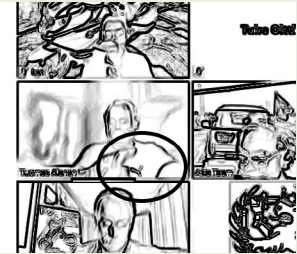
Vuorovaikutuskompetenssi on käsite, jolla tarkoitetaan puhujan kykyä tuottaa sosiaalista toimintaa (ts. puhetta, sanoja, eleitä) oikea-aikaisesti ja siten, että se on ymmärrettävää muille (kts. Pekarek-Doehler & Berger, 2018). Vaikka vuorovaikutuskompetenssiä on käytetty paljon kielenopimisen tutkimuksen saralla (esim. Walsh, 2013), on se käsitteenä laajempi. Se voidaan nähdä ennen kaikkea kyvykkyutenä osallistua vuorovaikutustilanteisiin niin omalla äidinkielellä kuin vieraalla kielellä kehoa sekä materiaalista ja digitaalista ympäristöä hyödyntäen. Etenkin monikielisissä ja -kulttuurisissa ympäristöissä onkin tärkeää, että osallistujilla on käytössään tarpeeksi sellaisia resursseja, joilla yhteistoimintaa pystytään edistämään. Tämä ei silti tarkoita sitä, että kaikilla pitäisi olla sama kielitaitotaso, vaan tärkeämpää on se, että saatavilla olevia resursseja osataan hyödyntää yhteistä tekemistä ja meneillään olevaa keskustelua tukevalla tavalla. Keskustelunanalyysin näkökulmasta vuorovaikutuskompetenssi ei ole staattinen kyky vaan tilannekohtaisesti havaittavissa oleva asia, jota vuorovaikutuksen piirteet havainnollistavat. Yhtäältä kyse on siis yksilön kyvyistä, mutta toisaalta siitä, miten ne tulevat relevanteiksi meneillään

olevassa toiminnassa, kuten ryhmätehtävän tekemisessä videovälitteisesti. Huomiointavaa on kuitenkin se, että vuorovaikutuskompetenssi ilmenee eri tilanteissa eri tavoin, ja se voi myös kehittyä yksittäisen ajanjakson sisällä, esimerkiksi silloin, kun opetellaan käyttämään itselle vierasta kieltä (kts. esim. Eilola, 2023).

Vuorovaikutuskompetenssiä ei ole vielä paljoa tutkittu videovälitteisissä konteksteissa. Uusimmat tulokset silti osoittavat, että se pitää sisällään sekä oikea-aikaisen toiminnan että kyvyn hallita vuorovaikutustiloja ja sopeuttaa omaa toimintaa niin etenevän vuorovaikutuksen kuin teknologisen ympäristön raameihin sopivaksi (Oittinen, 2021). Aiempi tutkimus kokouksista, joissa käytetty työkieli ei ole kaikkien osallistujien äidinkieli, on esimerkiksi osoittanut, kuinka kielentuottamiseen liittyviä ongelmia voidaan tulkita myös videon välityksellä ja niitä voidaan ratkaista tarjoamalla oikea-aikaista tukea joko puhumalla tai kirjoittamalla (esim. Kotilainen ym., 2023). Oppimistilanteiden tutkimuksessa on tämän lisäksi havainnollistettu sitä, miten ympäröivä fyysinen tila ja teknologiset ratkaisut (esim. ruudun jakaminen) mahdollistavat tuen tarpeen tunnistamisen ja edesauttavat luomaan uusia vuorovaikutuskäytänteitä. Ensimmäinen esimerkkikatkelma, joka osoittaa tämän, tulee tilanteesta, jossa ryhmä aikuisia oppijoita työstää yhteistä dokumenttia Zoom-ympäristössä.

Esimerkkikatkelma havainnollistaa, kuinka jaettu ruutu toimii affordanssina sille, että Oili tunnistaa Timin vaikeuden muuttaa kuulemaansa puhetta kirjoitettuun muotoon (ts. Timin kursori on pysähtynyt). Tämä näkyy Oilin yrityksessä edesauttaa tilannetta, mihin sisältyy

1	Oili	alright, just to ease Tim's writing can you:: say that	
2		>again stacy=cooperation with?<	
3	Stacy	sure. °umh° (0.2) yea- <cooperation, (.) with:, (.)	
4		l:ocal *ngo:s (.) and, i*#o:?s>	
	kimi	*unmutes, adjusts headset mic	
	kimi	*cyclic gesture	
	fig	#1	
5	Kimi	yea- [you can	
6	Stacy	[I-	
7	Kimi	drop it in the uh uh chat [box	
8	Stacy	[okay. yeah.	
9	Kimi	I can copy it then there °yeah.°	
10	Stacy	great. eh	

Esimerkkikatkelma 1. Jaettu ruutu auttaa Oilia tunnistamaan Timin kirjoitusvaikeuden, ja Tim ehdottaa chatin käyttämistä (Oittinen & Haddington, 2022). Litterointikonventiot, kts. lähdeluettelo.

pyyntö edelliselle puhujalle, Stacylle, toistaa tämän aikaisempi vuoro (rivit 1-2). Stacy toistaakin osan vuorostaan puhuen hitaammin (rivit 3-4), mutta Tim ei aloita kirjoittamista vaan keskeyttää hänet. Hän myös esittää pyynnön laittaa vuoro chatiin, mistä sen pystyy kopioimaan työstettävään dokumenttiin. Tim siis orientoituu siihen, että tuotettu puhe ja sen sisältö ovat liian haastavia kirjoittaa osaksi dokumenttia tässä ja nyt. Tilanteessa näkyy, että osallistujilla on erilaiset valmiudet niin kielenkäytön kuin vuorovaikutustilojen hallinnoinnin näkökulmasta. Vaikka tilanne kuvastaa osittain Timin ongelmaa, Oilin vuorovaikutuskompetenssi, johon sisältyy tilannekohtaisesti inklusiivinen toiminta, korostuu, sillä se johtaa vaihtoehdoisen toimintatavan löytämiseen.

Videovälitteisissä oppimistilanteissa, joissa kaikki ovat etänä (esim. Zoom-tapaamiset), on huomattu olevan niin haasteita kuin hyviä käytänteitä. Yksi merkittävä haaste on oppijoiden osallistaminen ja sitouttaminen tilanteeseen (kts. Hochuli & Jud, 2023), kun taas hyvinä käytänteinä on pidetty kohdennettuja

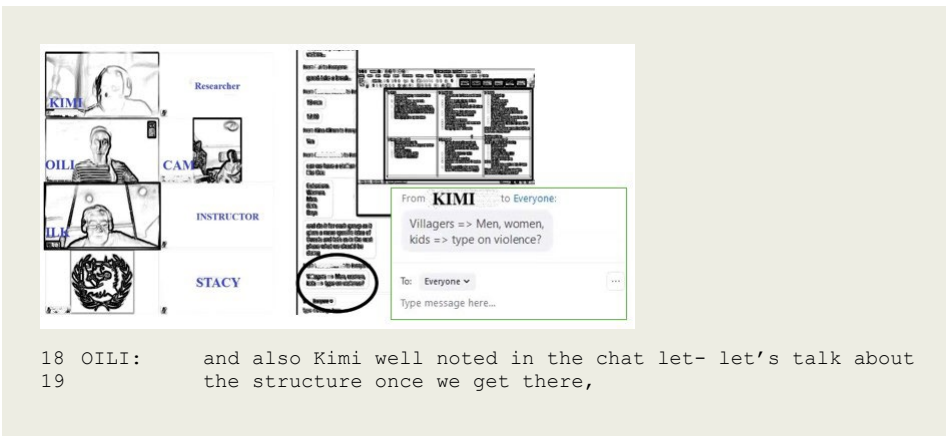
vuoroja ja digitaalisten ja kehollisten resurssien monipuolista hyödyntämistä yhteisen huomion kiinnittämiseksi (esim. Balaman, 2021; Badem-Korkmaz & Balaman, 2022). Hybrideissä oppimistilanteissa, joissa osa oppijoista on samassa paikassa ja osa läsnä videovälitteisesti, tarvitaan ylimääräistä neuvottelua ja uusien käytänteiden luomista liittyen siihen, kuinka osallistetaan etänä olevia ja kuinka vuoroja ylipäätään otetaan ja asioissa päästään eteenpäin (esim. Jakonen & Jauni, 2022; Oittinen, 2022). Kummankin tyyppisissä videovälitteisissä oppimistilanteissa on tärkeää huomioida niin puheen kuin kehollisuuden merkitys osana opettajan ja oppijoiden vuorovaikutuskompetenssia. Useat tutkimukset ovat silti osoittaneet, että vakiintuneita käytänteitä on vaikea löytää ja lisää tutkimusta aiheesta tarvitaan. Vuorovaikutuskompetenssiin voitaisiinkin ajatella liittyvän myös ymmärrys siitä, että teknologia ei suinkaan määritä vuorovaikutusta, mutta se vaikuttaa siihen, miten kohtamme toisemme sen käyttömahdollisuuksia hyödyntäen.

4. Monikanavaisuuden ymmärtäminen osana vuorovaikutuskompetenssia

Videovälitteisissä tilanteissa käytetään usein monia kommunikoinnin kanavia, mikä kuvastaa vuorovaikutustilojen päällekkäisyyttä: voimme yhtäältä osoittaa kehollisesti sitoutumista meneillään olevaan keskusteluun, esimerkiksi nyökyttelemällä, ja toisaalta tuottaa vuoroja yhtä aikaa kirjoitetun viestintävälineen avulla. Vaikka monien kanavien yhtäaikainen hyödyntäminen luo käytännön haasteen osallistujille (Gibson. 2014), niiden sujuva hallinta voi edesauttaa toimivien käytäntöiden ja inklusiivisten toimintatapojen löytämistä. Nouseva kiinnostuksen kohde tutkimuksen saralla onkin ollut chatin käyttö ja se, miten se voi toimia affordanssina, kuten esimerkikikatkelmassa 1. Se voi olla myös tärkeä osallistumisen resurssi esimerkiksi luentomaisessa etäopetuksessa (Oittinen & Rautiainen, tulossa) tai pienryhmätyöskentelyssä (Oittinen, 2023b; kts. esimerkikikatkelma 2).

Esimerkkikatkelmassa 2 Kimi käyttää chatia osallistukseen yhteisen esitelmän työstämiseen, mikä voi johtua osittain hänen vaikeudestaan tuottaa englanninkielisiä puheenvuoroja. Se, mikä osoittaa toisen osallistujan, Oilin, kyvykkyyden toimia kyseisessä ympäristössä inklusiivisesti on tapa, jolla hän sisällyttää kirjoitetut vuorot meneillään olevaa vuorovaikutukseen (rivit 18-19). Chatin käyttö rinnakkaisena kanavana ei siis näyntydy ongelmallisena, vaan se päinvastoin edesauttaa yhteistoiminnan etenemistä. Esimerkkikatkelma osoittaa myös sen, kuinka vuorovaikutuskompetenssi voi yhtäältä liittyä siihen, että tulee huomatuksi ja ymmärretyksi videovälitteisessä vuorovaikutuksessa ja toisaalta niihin tapoihin, joilla huomoidaan monikanavaisesti tuotetut vuorot ja otetaan kanssaosallistujat huomioon. Aiemmin on tehty joitakin tutkimuksia, joissa on huomattu monikanavaisuuden merkitys nimenomaan kielenoppimisessa. Kielikahviloihin liittyvässä tutkimuksessaan Gudmundsen (2023) osoittaa, kuinka chatia voidaan käyttää vieraskielisten sanojen oppimiseen ja niistä neuvotteluun. Chat voi siis toimia rinnakkaisena kana-

Esimerkkikatkelma 2. Kimi käyttää chatia osallistumisen resurssina (Oittinen, 2023b, s. 277).

vana videovälitteisessä vuorovaikutuksessa, ja se voi olla sekä opettajan että oppijan resurssi, joka edesauttaa meneillään olevaa oppimistilannetta. Se, mikä olemassa olevissa tutkimuksissa silti toistuu, on chatin käyttö spontaanisti tai ei-ohjeistettusti, eikä vakiintuneita hyviä käytänteitä ole vielä pystytty todentamaan yksittäistapausten ulkopuolella. Chatin luomat mahdollisuudet ja rajoitukset eri konteksteissa tulee kuitenkin tunnistaa, jotta sitä voi sujuvasti käyttää. Chatin käytöstä voikin tulla toimiva osa videovälitteistä vuorovaikutusta, mutta tarvitaan tilannekohtaista ymmärrystä siitä, mitä monikanavaisuus tarkoittaa sosiaalisen toiminnan näkökulmasta, mihin sitä voi hyödyntää, miten sitä voidaan hallita ja millaista osaamista se vaatii.

5. Lopuksi

Videovälitteinen vuorovaikutus on kompleksista, ja aikaisempi tutkimus on tuonut esiin sen monia erityispiirteitä ja käytännön haasteita. Keskusteluanalyyttisellä vuorovaikutustutkimuksella on ollut tässä aivan erityinen rooli, sillä sen avulla on pystytty valottamaan niitä resursseja ja käytänteitä, joita autenttisisissa tilanteissa hyödynnetään. Osallistujien vuorovaikutuskompetenssi on nostettu yhdeksi merkittäväksi tekijäksi siinä, miten vuorovaikutusta ja yhteistoimintaa saadaan edistettyä. Ei riitä, että meillä on yhteinen kieli ja osaamme käyttää teknologioita, vaan meidän tulee myös osata sopeuttaa omaa toimintaamme käsillä olevaan vuorovaikutustilanteeseen ja teknologiseen ympäristöön sopivaksi. Jotta tutkimustuloksia videovälitteisestä vuorovaikutuksesta voidaan saattaa käytäntöön (esim. opettajien digikouluttamiseen), on paljon, mistä tarvitaan vielä lisää tutkimusta.

Kirjoittaja

Tuire Oittinen

Tuire Oittinen työskentelee Jyväskylän yliopistossa yliopistonopettajana ja tutkijana. Hän tutkii vuorovaikutusta ja sen piirteitä monikielisissä ja teknologisissa työ- ja koulutusympäristöissä.

Jyväskylän yliopisto, Kieli- ja viestintätieteiden laitos

Lähteet

Balaman, U. (2021). The interactional organization of a video-mediated collaborative writing: Focus on repair practices. *TESOL Quarterly*, 55(3), 979–993. <https://doi.org/10.1002/tesq.3034>

Balaman, U. & Pekarek Doehler, S. (2022). Navigating the complex social ecology of screen based activity in video-mediated interaction. *Pragmatics*, 32(1), 54–79. <https://doi.org/10.1075/prag.20023.bal>

Badem-Korkmaz, F. & Balaman, U. (2022). Eliciting student participation in video-mediated EFL classroom interactions: Focus on teacher response-pursuit practices. *Computer Assisted Language Learning*, 1–23. <https://doi.org/10.1080/9588221.2022.2127772>

Eilola, L. (2023). Aikuisten luku- ja kirjoitustaitoon tukea tarvitsevien suomenopiskelijoiden vuorovaikutuskompetenssi ja sen kehittyminen luokahuoneen ja arjen vuorovaikutustilanteissa. [Väitöskirja] *Tampereen Yliopiston Väitöskirjat*, 762.

Gibson, J.J. (1979). *The Ecological Approach to Perception*. Houghton Mifflin.

Gibson, W. J. (2014). Sequential order in multimodal discourse: Talk and text in online educational interaction. *Discourse & Communication*, 8(1), 63–83. <https://doi.org/10.1177/175048131350322>

Gudmundsen, J. (2023). "Can You Write it": A Longitudinal Study of Mobilizing the Chat in Video-Mediated L2 Interaction. *Social Interaction. Video-Based Studies of Human Sociality*, 6(2). <https://doi.org/10.7146/si.v6i2.132542>

ten Have, P. (2008). *Doing conversation analysis: a practical guide*. Sage.

Heath, C. & Luff, P. (2000). *Technology in action*. Cambridge University Press.

Hochuli, K. & Jud, J. (2023). Non talking heads: How architectures of digital co-presence shape question-silence-answer sequences in university teaching. Teoksessa D. Vom Lehn, W. & Ruiz-Junco, N. (toim.). *People, Technology, and Social Organization*. (s. 181–206). Routledge.

Hutchby, I. (2014). Communicative affordances and participation frameworks in mediated interaction. *Journal of Pragmatics*, 86–89. <https://doi.org/10.1016/j.pragma.2014.08.012>

Jakonen, T. & Jauni, H. (2022). Managing activity transitions in robot-mediated hybrid language classrooms. *Computer Assisted Language Learning*, <https://doi.org/10.1080/09588221.2022.2059518>

Kotilainen, L., Oittinen, T., Kurhila, S. & Lehtimaja, I. (2023). Facilitating participation in second-language remote meetings. *Social Interaction. Video-Based Studies of Human Sociality* 6(4). <https://doi.org/10.7146/si.v6i4.136942>

Malabarba, T., Mendes, A.C.O. & de Souza, J. (2022). Multimodal Resolution of Overlapping Talk in Video-Mediated L2 Instruction. *Languages*, 7(2). <https://doi.org/10.3390/languages7020154>

Mondada, L. (2018[2001]). Conventions for multimodal transcription. https://franz.unibas.ch/fileadmin/franz/user_upload/redaktion/Mondada_conv_multimodality.

Moorhouse, B.L., Li, Y., & Walsh, S. (2021). E-classroom interactional competences: mediating and assisting language learning during synchronous online lessons. *RELC Journal*, 1–15. <https://doi.org/10.1177/0033688220985274>

- Oittinen, T. (2023a). Highlighting as a referential and collaborative practice in video-mediated learning activities. *Classroom Discourse*. <https://doi.org/10.1080/19463014.2023.2259020>
-
- Oittinen, T., (2023b). Including written turns in spoken interaction: Chat as an organisational and participatory resource in video-mediated activities. *Research on Language and Social Interaction* 56(4), 269-290. <https://doi.org/10.1080/08351813.2023.2272524>
-
- Oittinen, T. (2022). Negotiating collaborative and inclusive practices in university students' videoconferencing sessions. *Linguistics and Education*, 71. <https://doi.org/10.1016/j.linged.2022.101107>
-
- Oittinen, T. (2021). Teknologiavälitteinen vuorovaikutus tarvitsee sujuakseen muutakin kuin kielellistä ja teknistä osaamista. *Kieli, koulutus ja yhteiskunta*, 12(2). <https://www.kieliverkosto.fi/journals/kieli-koulutus-ja-yhteiskunta-maaliskuu-2021/teknologiavalitteinen-kokousvuorovaikutus-tarvitsee-sujuakseen-muutakin-kuin-kielellista-ja-teknista-osaamista>
-
- Oittinen, T. (2020a). *Coordinating actions in and across interactional spaces in technology-mediated business meetings*. JYU Dissertations 225. University of Jyväskylä [Doctoral dissertation].
-
- Oittinen, T. (2020b). Noticing-prefaced recoveries of the interactional space in a video-mediated business meeting. *Social Interaction. Video-Based Studies of Human Sociality*, 3 (3).
-
- Oittinen, T. & Haddington, P. (2022). Vuorovaikutuksen näkökulma vieraskielisiin etäopetustilanteisiin - haasteita ja käytänteitä. *Kieli, koulutus ja yhteiskunta*, 3(14). <https://www.kieliverkosto.fi/journals/kieli-koulutus-ja-yhteiskunta-syyskuu-2022/vuorovaikutuksen-nakokulma-vieraskielisiin-etaopetustilanteisiin-haasteita-ja-kaytanteita>
-
- Oittinen, T. & Rautiainen, I. (tulossa). Instructors' practices for managing chat-based interaction in a video-mediated crisis management course. In U. Balaman & T. Oittinen (Eds.), *Video-mediated L2 Interaction: Conversation Analytic Research*. Routledge Advances in Second Language Acquisition.
-
- Pekarek Doehler, S. & Berger, E. (2018). L2 Interactional Competence as Increased Ability for Context-sensitive Conduct: A Longitudinal Study of Story-openings. *Applied Linguistics*, 39(4), 555-578. <https://doi.org/10.1093/applin/amw021>
-
- Rintel, S. (2013). Video calling in long-distance relationships: The opportunistic use of audio/video distortions as a relational resource. *The Electronic Journal of Communication/La Revue Electronique de Communication (EJC/REC)*, 23(2).
-
- Sacks, H., Schegloff, E.A., & Jefferson, G. (1974). A Simplest Systematics for the Organization of Turn-Taking for Conversation. *Language*, 50, 696–735.
-
- Sidnell, J. & Stivers, T. (2012). *The handbook of conversation analysis*. Blackwell Publishing.
-
- Stevanovic, M. & Lindholm. C. (2016). *Keskustelunalyysi – kuinka tutkia sosiaalista toimintaa ja vuorovaikutusta*. Vastapaino.
-
- Uskokovic, B., & Talehgani-Nikazm, C. (2022). Talk and embodied conduct in word searches in video-mediated interactions. *Social Interaction: Video-Based Studies of Human Sociality*, 5(1).
-

Walsh, S. (2013). *Classroom Discourse and Teacher Development*. Edinburgh University Press.
10.1080/09588221.2022.2059518.

Litterointikonventiot

(Jefferson, 2004; Mondada, 2018)

,	tasainen sävelkulku
.	laskeva sävelkulku
?	nouseva sävelkulku
↑	seuraava tavu sanottu ympäröivä puhetta korkeammalta
↓	seuraava tavu sanottu ympäröivää puhetta matalammalta
[	päällekkäispuhunnan alku
]	päällekkäispuhunnan loppu
mit-	sana jää kesken
mitä	äänen painotus
> <	ympäröivää puhetta nopeammin sanottu jakso
< >	ympäröivää puhetta hitaammin sanottu jakso
(.)	mikrotauko (alle 0.2 sekuntia)
(0.5)	tauko sekunnin kymmenesosina
((katso))	litteroijan kommentteja tilanteesta
#	pysäytyskuvan tarkka ajoitus
*--->	merkitty toiminta jatkuu toisella rivillä
--->*	seuraavaan samanlaiseen symboliin saakka
*--->>	toiminta jatkuu analyysikatkelman päätyttyä

Jefferson, G., 2004. Glossary of transcript symbols with an introduction. In: Lerner, G.H. (ed), *Conversation Analysis: Studies from the First Generation*. John Benjamins, pp. 13–31

Mondada, L., 2018[2001]. "Conventions for multimodal transcription."
https://franz.unibas.ch/fileadmin/franz/user_upload/redaktion/Mondada_conv_multimodality.

SUOMALAINEN TIEDEAKATEMIA
FINNISH ACADEMY OF SCIENCE AND LETTERS
ACADEMIA SCIENTIARUM FENNICA